

Olen lapsuudesta asti unelmoinut Japaniin matkustamisesta ja nyt tuo unelma vihdoinkin toteutui. Huhtikuusta elokuuhun opiskelin Ochanomizun yliopistossa. Asuin yliopiston asuntolassa ja sain kokea millaista on elää arkipäivisin Japanissa. Olen todella onnekas tästä mahdollisuudesta. Olen tyytyväinen kokemukseeni, ja muistelen usein millainen ensimmäinen päiväni oli Japanissa.

Ensimmäinen päiväni alkoi seuraavasti; kun olin astumassa junaan, päädyin epäröimään ja kaaduin. Tuolloin muut huomasivat ahdinkoni ja auttoivat minua keräämään tavarani. Tuona päivänä satoi kaatamalla, joten kun saavuin junalla yliopistolle, olin likomärkä. Portin vartija nähdessään minut antoi minun lainata sateenvarjoa. Kun vihdoinkin saavuin asuntolaan, tajusin, etten ollut ostanut neuvottuja petitavaroita. Asuntolan otowakan henkilökunta ymmärsi ahdinkoni ja toivat tarvikkeet myöhemmin huoneeseeni. Tuo ihmisten minulle osoittama huomaavaisuus on minusta vain yksi osa japanilaisen kulttuurin ilmenemismuodoista.

Kun koulu alkoi, sain osallistua yukata-, kimono- ja kalligrafian oppitunneille. Olin niin innoissani ensimmäisen kimonotunnin jälkeen, että ostin itselleni yukatan Asakusasta. Rakastin myös japaninkielillä saman kielen opiskelusta. Opettajat antoivat meille tukensa kukin omalla tavallaan ja opin heiltä paljon. Saapuessani Japaniin minulla oli JLPT tason N3 todistus, ja nyt näiden mahtavien opettajien ansiosta, uskallan hakea N2 tasolle.

Lopuksi haluaisin kiittää kielitoimiston henkilökuntaa. Viisumin hankinta tuotti minulle ongelmia, joissa he avustivat minua. Tuutorini Himeka oli aina avulias, joten stressaavinakin hetkinä pystyin tsemppaamaan. Kiitoksia kaikille ocha tandem ja japanin kieli kahvilaan osallistuneille, oli mukava tutustua teihin. Kiitos myös Miholle, joka kutsui minut Oxford yliopiston tyyliselle hienolle illalliselle.

Viimeiseksi haluaisin kiittää kaikkia, jotka huomasivat laukkuni ja tulivat juttelemaan minulle kehuakseen sitä. Se sai minut aina iloiseksi.